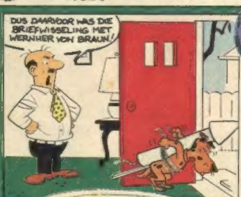

WEEKBLAD
PEP
Nr. 41 12 okt. 1968
35 ct. per week, losse nrs. 45 ct. België 7 fr.
HUP GALLIA!
GALLIA!
GALLIA
VIVA GALLIA!
GALLIA ZET 'M OP!
GALLIA HOERA
GALLIA
SPARTA

Peppost houdt de lachspieren soepel. Peppost wekt ergernis. Peppost schenkt zelden genoegen en Peppost geeft duidelijk aan dat mensen mensen zullen blijven.

H.N., Klaaswaal

WILD

In PEP 21 stond in de tekst bij de paardenplaat dat het echte wilde paard vrijwel is uitgestorven. Het moest een donkere anaalstreep hebben, borstelmanen en beenstrepen. Ik dacht dat het tegenwoordige fjördenpaard die ook had.

KITTY SCHUTTE, Utrecht

Maar daarom is het nog geen wild paard.

OLIVIER BLUNDER

PEP Uitgave van De Geïllustreerde Pers N.V., Stadhouderskade 85, Amsterdam. Postbus 497. Abonnementsprijs voor Nederland 35 cent per week of ƒ 4,55 per 13 nummers; voor buitenland worden prijzen en condities op aanvraag gaarne verstrekt. Losse nummers 45 cent. Telefoonnummer voor vragen en mededelingen van abonnees: 020 729788. Girobetaling: indien U het blad per post onder adresband ontvangt, op postgirorekening 330021

moet ik PEP schrijven

N.O.

Ze zijn in het noordoosten van ons land beslist niet minder intelligent dan bijvoorbeeld in Den Haag. Als Cleuter Sonnevelt wat in PEP wil schrijven, moet hij wat nuttigs vertellen.

H. ADDINGA,
Leens (Gr.)

BUTTONS

Sjonge, wat een herrie om die gekke PEP-buttons in nummer 30. Ik dacht dat lezen en zien me verging! Door die warboel van mensen kon ik de koe niet meer terugvinden. Gelukkig is die verstandig genoeg in Pep-post gaan zitten! Waar is dat ventje eigenlijk dat altijd op z'n neus valt? Heeft hij nog wel een neus?

F. KOUWENHOVEN,
Boxtel

BUTTONS

PEP-buttons zijn geweldig-stop-stuur inspecteur langs-stop-ze zitten allemaal op de voordeur-stop-koffie staat klaar-stop.

ERIK VERVOORT,
Leiderdorp

STOP

Ik ben het bij nader inziens toch niet eens met de oplossing van Speurders Gezocht uit PEP 14 „Jungle in de polder". „Hij stak de stekker in het stopcontact". Het is namelijk zo dat bij sommige dure bandrecorders de stroomvoorziening door batterijen wordt overgenomen zodra de stop doorslaat! Dit stukje zag ik zeer graag in PEP omdat ik de mening van andere lezers hierover wil horen.

HUGO KROEZE,
Lorentzweg 175, Hilversum

327

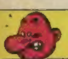
Agent 327 is een Nederlandse spion, maar wat hebben de Amerikaanse en Franse geheime diensten ermee te maken? En die Alkmaarse kaasverkoper schijnt niet alleen kaas te verkopen, want iedereen mag weleens weten wat er zo in de wereld omgaat, ofschoon daar kranten genoeg voor zijn. Het zou de heer Blom en consorten geen kwaad doen af en toe eens een krant in te kijken. En Inge (PEP 25) zal er toch geen raad mee weten. Verder moet DE SCHREEUW VAN DE DONDERVOGEL weer in PEP.

MARCEL VERWOORD,
Eindhoven

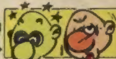

IS OVERAL

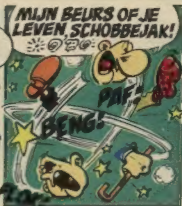
DEZE WEEK:

OLIVIER BLUNDER

© 1968 Ed. Dargaud

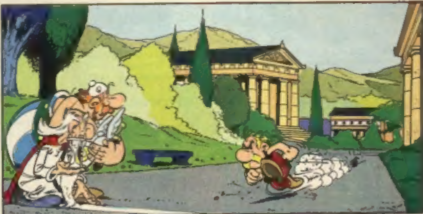
van PEP, Amsterdam, bij voorkeur door middel van de stortings/overschrijvingskaart die U wordt toegezonden. Adresverandering drie weken tevoren op geven met vermelding van oud en nieuw adres en wijze van ontvangst (post of wederverkoper) aan PEP, afd. abonnementen, postbus 497, Amsterdam.

TEKST: GOSCINNY
TEK: UDERZO

Asterix en de

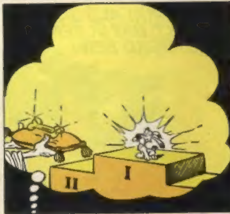

OLYMPISCHE SPELEN

De Galliërs zijn genoodzaakt Obelix als deelnemer te laten schrappen (hij is immers voortdurend onder invloed van toverdrank!), zodat Asterix het nu alleen moet opknappen en als enige Galliër moet meedoen.

WORDT VERVOLGD

TEKST: LOHMANN
TEKENINGEN: JIPPES

SPOEDBESTELLING

TALLOZE NATIONALE RECORDS SNEUVELEN IN ONS LANDELIJKE TRAININGSKAMP VOOR DE OLYMPISCHE SPELEN. DE LAATSTE OPMERKELIJKE PRESTATIES WORDEN GELEVERD....

DE 'LOCOMOTIEF'? JAZEKER.... DIE LOOPT ROND.... DAAR GAAT-IE! MAAR HIJ MAG NU NIET....

KUNT U MIJ ZEGGEN WAAR DE HEER PEZER VERBLIJFT? IK HEB 'N SPOEDBESTELLING VOOR 'M.

BOE?

MEXICO

HEBT U DAT GEZIEN? ZAG U DAT? FORMIDABEL.... WAT 'N PRESTATIE!

DIE POSTBODE STOOTTE MINSTENS 32 METER EN VIERDRIE-TIENDE CENTIMETER!

DAT IS METERS VERDER DAN DE STIER VAN OSSENDRECHT!
HUH?

AHA! IS DAT ZO? VOORTREFFELIJK! GOED,.... DAN WORDT HIJ ONZE NIEUWE KAMPIOEN!

MAAR..... EN IK DAN?
TJA.... WEL... OCH KEREL, KOM OVER VIER JAAR NOG 'NS TERUG! LANDSBELANG GAAT VÓÓR!

KOM MEE.... WE BEGINNEN DIRECT! JIJ WORDT ONZE GROTE TROEF VOOR MEXICO!
I-I-I-IK MOET NOG POST BEZORGEN....
BOEHOE!

EN ZO WORDT M. PLOYEE ENKELE DAGEN LATER ALS 'N KOSTBAAR STUK DELFTS BLAUW NAAR MEXICO GETRANSPORTEERD...
M. PLOYEE MEXICO

WAAR MEN NIETS NALAAT OM ONZE NATIONALE HELD IN VORM TE HOUDEN....
IS ALLES NAAR GENOEGEN? KAN IK SOMS NOG IETS VOOR JE DOEN?
JA... ZOU U ME 'N STUKJE UIT HET 'BLAUWE BOEKJE' WILLEN VOOR-LEZEN?

TEKST: LOHMANN
TEKENINGEN: JIPPES

SPOEDBESTELLING

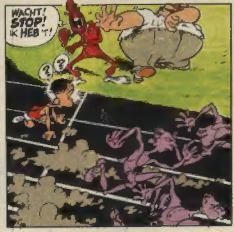

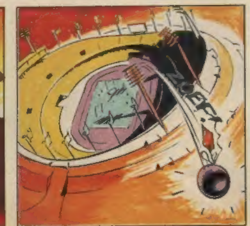

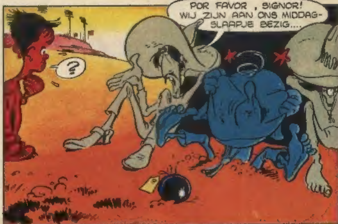

MEXICO

POR FAVOR , SIGNOR! WIJ ZIJN AAN ONS MIDDAG-SLAAPJE BEZIG....
?

BRAVO
BRAVISSIMO
KLAP
KLAP
KLAP
KLAP

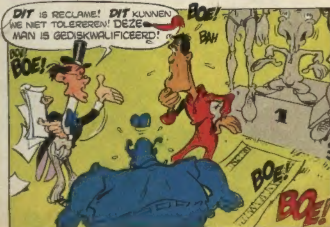

BRAVO!
KLAP
MET 'N BEETJE HANDIGHEID LATEN WE MANUS **ALLES** WINNEN!
BRAVISSIMO
KLAP
HOERA!
KLAP

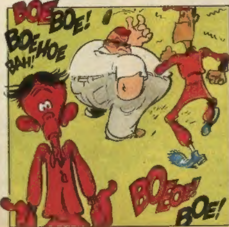

BRAVO HOERA BRAVISSIMO VIVA OLANDA BRAVO
KLAP
KLAP

ceremonie protocolaire
EN WAARAAN HEBT U DIT OVERWELDIGENDE SUCCES TE DANKEN?
KLAP
BRAVO!
HOERA!
1

LEVE DE P.T.T.!

BOEOEOE! BOE HOE! BOE
BOE! BOE HOE! BOE
BOE! BOE HOE!

DIT IS RECLAME! **DIT** KUNNEN WE NIET TOLEREREN! DEZE MAN IS GEDISKWALIFICEERD!
BOE!
BAH
BOE!
BOE!
BOE!

BOE BOE!
BOEHOE
BAH!
BOEBOE!
BOE!

EN ZO...
BOE-HOE!
4.

De wereld kijkt naar Mexico, waar zo'n 10.000 deelnemers uit 111 landen in 19 takken van sport strijden om goud, zilver en brons. De wereld kijkt derhalve ook naar onze vaderlandse vertegenwoordigers, waar-

Het thuisfront eist van Ada Kok twee gouden medailles: op de 100 en 200 meter vlinderslag, de zwaarste „zwemmethode" die er bestaat. Maar op de vorige olympische spelen, in de Japanse hoofdstad, dook ze in de finale ook als dé favoriete in het groenige net. Na 100 meter vlinderslag echter tikte Sharon Stouder, een vijftienjarig brutaal Amerikaantje uit het Californische Altedena, even voor Ada Kok als eerste aan. De Amsterdamse morste toen tranen op „slechts" zilver.

Bij Ada — eigenlijk Aagje — Kok (6 juni 1947 geboren in Zaandam. Tijdens haar zwemcarrière woonde zij in Amsterdam aan de Amsteldijk, waar ook Fanny Blankers-Koen vandaan komt) sluimert diep in haar hart de angst voor een herhaling van Tokio. Beter dan wie ook weet zij dat twee meisjes uit de Verenigde Staten gespannen op de loer liggen. Tony Hewitt en Ellie Daniel — qua postuur broze twijgjes vergeleken bij haar — vreest zij vooral op de 100 meter. „Zij hebben een voor een een betere eindsprint," is haar maar al te goed bekend. „Ik hoop dat iedereen in Nederland dat ook beseft. Laat niemand alsjeblieft verstoord opkijken als ik het goud mis."

Dan, na al deze ernstige woorden, breekt plotseling als een bevrijding weer die gulle lach door. „Als Mexico voorbij is, ga ik lekker alles inhalen wat ik die afgelopen winter tekort ben gekomen. Bioscoopje pikken, Chinees eten, op een terrasje zitten, zalig dansen." Het zijn enkele van haar liefhebberijen, die zij vanwege de olympische spelen een tijdje heeft moeten verwaarlozen. Want de Spartaanse voorbereiding liet amper enig ontspanning toe. „Elke morgen stond ik om kwart voor zes op." Met de eerste bus reed ze vervolgens naar het station in Zaandam, in welke stad zij en haar ouders sinds vorig jaar november weer wonen.

Van zeven tot acht uur trainde zij dag-in-dag-uit trouw onder leiding van Charles Ritton (oud-recordhouder op de vlinderslag) in het Amsterdamse bad aan de Heiligeweg. Tussen haar werk door als telefoniste-receptioniste bij de Nederlandse Bond van Handelaren in Brandstoffen verbeterde zij haar conditie bij boksleraar „ome Nelis" Bisschop. Soms ook draafde zij met de boksers Rudi en Jan Lubbers door het schaarse loof van het Amsterdamse bos. 's Middags ging zij opnieuw te water. Na al deze inspanning was laat naar bed gaan er niet bij. 's Avonds trok ze zelden later dan negen uur de dekens over zich heen.

Zelfs in zo'n krachten verslindende trainingstijd is Ada Kok (1,83 meter lang, 80 kilo zwaar) geen geweldige eetster. „Ik mag eigenlijk alleen maar veel biefstuk en fruit hebben. Van koffie, thee, aardappelen en jus moet ik zoveel mogelijk af blijven." Deze altijd lachende „Goliath", die negen jaar geleden door haar oudere zus Gretta tegen wil en dank naar het zwembad is gesleurd („ik vond zwemmen toen afschuwelijk"), gebruikt vooral op de dag van een belangrijke finale bijna niets. „Aan een kleine portie corn-flakes en twee croissants heb ik als ontbijt meer dan voldoende. Met een enkel uitgeperste sinaasappel en wat druivesuiker houd ik het dan gemakkelijk tot laat in de avond uit." Toch heeft de oersterke motor in haar dan een volle tank voor een uitputtende „alles-of-niets"-race.

van roeiers en kanovaarders, atletes en wielrenners mogelijk voor de medailles zorgen. Twee supervedettes menen dat ze gefaald hebben als ze met zilver of brons terugkeren; Ada Kok en Rudi Lubbers eisen

RUDI LUBBERS (20 augustus 1945 geboren in Heerhugowaard) gaat onder de — pakweg 400 — Nederlandse boksers door voor de intellectueel. Die bijnaam dankt hij aan zijn opleiding, die in deze bokskringen tot dusverre vrij uniek genoemd mag worden. Want Rudi Lubbers is begiftigd met een rijke dosis verstand. Al op de mulo grossierde hij louter in negens en tienen. De hbs die hij vervolgens bezocht, zwaaide hij een vaarwel toe met een diploma waarop de goede cijfers over elkaar heen buitelden. Nog was zijn leerhonger niet gestild. Hij liet zich inschrijven op de academie voor lichamelijke opvoeding in Amsterdam. „Ik geloof dat ik mijn hele leven zal blijven studeren."

Ook in de ring gebruikt „krullebol" Rudi Lubbers constant zijn hersens; een eigenschap die gemengd met zijn talent hem schier onoverwinnelijk maakt. „Ik beschouw het boksen als een spelletje, niet alleen lichamelijk, maar echt met het kopje erbij. De meeste willen alleen maar gewoon hard slaan. Zij vergeten dat ze ook punten moeten scoren als het een beetje tegenzit. Jongens die een knock-out in hun handen hebben, zie je dan ook vaak op punten verliezen."

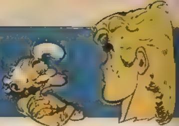
De studie-dorst van hem was in zijn kinderjaren niet altijd even gemakkelijk te lessen. Want de familie Lubbers (drie dochters, vijf zoons) trok, toen Rudi de leerplichtige leeftijd bereikte, van de ene naar de andere kermis. Fors gebouwde papa, eens een begaafd turner en worstelaar, beheerde vier zaken: een schiettent, een vliegende schotel, een Swing Mill en een handboogschiettent, lievelingskraam van Rudi. „Door al dat zwerven heb ik op heel wat lagere scholen gezeten."

Op de kermis bokste Rudi weleens voor een geintje tegen zijn oudere broers Jan en Frans, die al ver waren gevorderd in de „noble art of selfdefence". Maar voorlopig gaf hij meer om voetballen (hij speelt nog, als linksbuiten in het eerste van Uithoorn, derde klas KNVB), schaatsen en zwemmen. Ook op school ontliep hij, handig het smoesje bedenkend dat hij breekbare botten had, de dagelijkse knokpartijtjes in het speelkwartier. Hij geeft de volgende toelichting: „Weet je dat ik sinds mijn veertiende nooit meer op straat heb gevochten. Ik holde nog liever hard weg."

Pas in 1961 — Rudi was net zestien — lukte het zijn broers hem de bokszaal van „ome Nelis" Bisschop binnen te lokken. Rudi reageerde niet direct enthousiast. Maar de bejaarde kenner Bisschop, bloemkooloor en plat geslagen neus als herinneringen aan zijn goede tijd, danste bijna van opwinding. „Ik zag het ogenblikkelijk. De klasse droop er als het ware van af. Nog nooit eerder had ik een pupil die zo snel leerde. Ik hoefde hem maar één keer iets voor te doen of uit te leggen en hij had het te pakken." „Ome Nelis" Bisschop had in de roos geschoten. binnen drie jaar voltooide Rudi Lubbers met zijn nationale titel in het halfzwaargewicht zijn snelle vlucht naar de top. „Een finaleplaats in Mexico zit er wel in, dacht ik. Maar in het zwaargewicht, waarin ik nu uitkom, weet je het nooit. Je kunt tegenover een vent van 105, 110 kilo komen te staan. Voor de jongens die ik tot op heden heb ontmoet, ben ik niet bang."

EINDELIJK HEEFT BAAS BIJL EEN HEM PASSEND STRIJDROS GEVONDEN: JAWEL, EEN GEIT, LUISTEREND NAAR DE NAAM BARBARA. HIJ IS NU GEREED VOOR DE STRIJD.

Robber

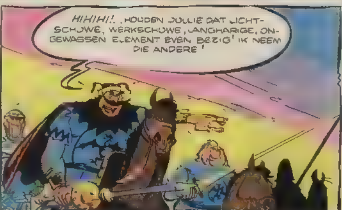

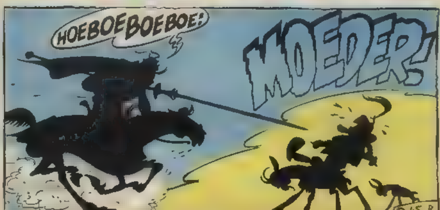

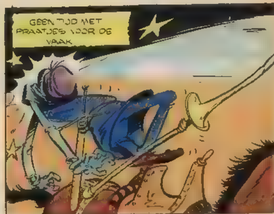

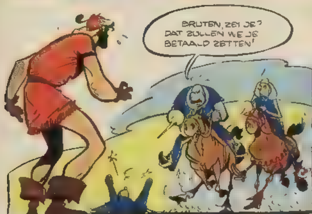

TEKST: J.M. CHARLIER EN TEKENINGEN VAN UDERZO

en de VERWENSTE BARON

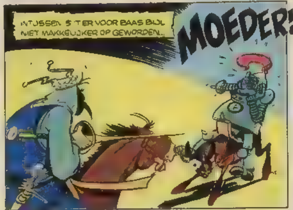

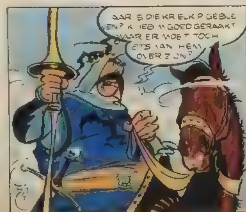

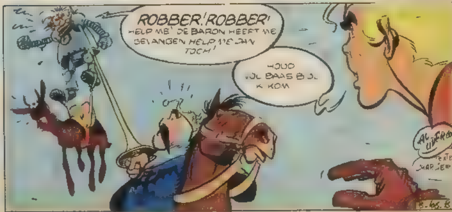

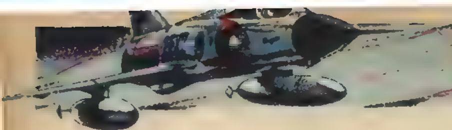

WORDT VERVOLGD

MICK TANGY

Een groep spionnen (argeloos geholpen door Ernest Leverdure) is erin geslaagd de Franse Mirages door middel van sabotage naar Christianshaven te brengen.

GEVAAR OP GROENLAND

DOOR UDERZO EN J.M CHARLIER

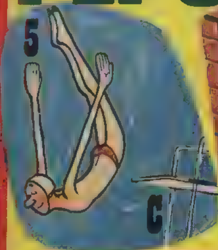

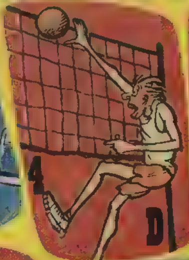

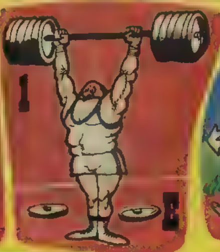

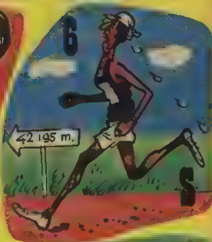
WORDT VERVOLGD

PEPOLYMPARADE

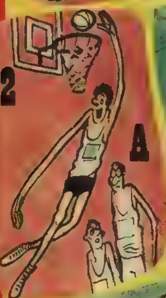

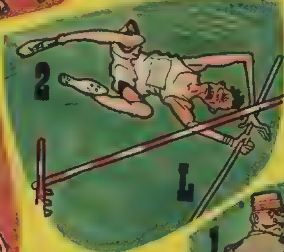

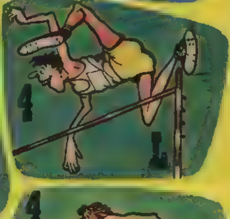

Peps grote Olympische prijsvraag met

RUIM VIJFHONDERD GEWELDIGE PRIJZEN

HOOFDPRIJZEN

een supersnelle sportfiets
de allernieuwste elektrische racebaan

EN VERDER

5 pick-ups, 5 tafelvoetbalspellen, 10 voetballen, 10 radiootjes, 5 paar Noren, 5 paar kunstschaatsen, 5 sjoelbakken, 50 sportgezelschapsspellen, 50 damschaakspellen, 100 voetbalboeken, 100 Olympische boeken, 200 mooie vierkleurenballpoints.

GROEP 1	
560 punten	P
572,5 kg	E
Hongarije	P
Jonquieres d'oriola	S
GROEP 2	
5,10 meter	L
Kuhweide	A
USA	A
Geesink	T
GROEP 3	
10 sec	A
Ivanov	L
20,33 meter	T
Zanin	U
GROEP 4	
USSR	I
Frazier	A
2,18 meter	L
13,6 sec	L
GROEP 5	
India	S
2,06,6 sec	P
61 meter	E
148,58 punten	C
GROEP 6	
Endo	O
Hongarije	R
82,66 meter	D
Abebe Bikila	

Op de tekening hiernaast zijn 24 sporten uitgebeeld. Begin met het plaatje links onderaan. Daarin zie je het cijfer 1 en de letter S. Het cijfer verwijst naar GROEP 1 in de kolom, rechts naast de tekening. In die kolom staan steeds groepen van 4 overwinningen, behaald in punten, seconden, gewichten en door personen en landen op de Olympische Spelen van 1964 in Tokio. Een van die vier overwinningen in groep 1 hoort bij het plaatje paardrijden. Zet de letter S achter die overwinning. In dit geval achter de naam Jonquières d'Oriola. Zoek nu de drie andere plaatjes met het cijfer 1, bekijk welke sporten ze voorstellen en schrijf de letters op de juiste plaats, nog steeds in groep 1. Begin daarna aan de vier sporten van groep 2, die je verspreid over de tekening vindt. Werk daarna groep 3, 4, 5 en 6 af. Als je alle groepen sporten en alle overwinningen hebt gevonden, staat er in de kleine vakjes, van boven naar beneden gelezen, een slagzin. Schrijf die op een briefkaart en stuur die vóór 21 okt. naar OLYMPARADE, postbus 2900, A'dam. Iedereen kan hieraan meedoen. Veel succes.

DOOR TIBET EN A P DUCHATEAU

EEN VALSTRIK

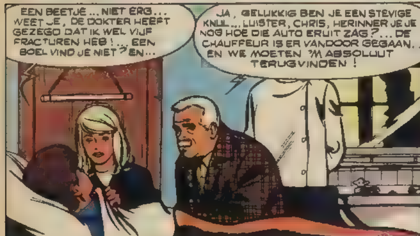

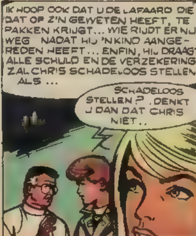

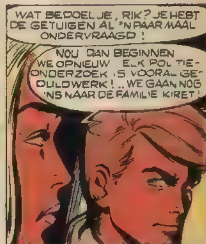

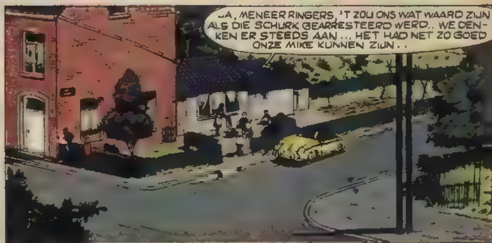
VOOR RIK RINGERS

Het achterneefje van commissaris Baardemakers wordt door 'n onbekende aangereden op de avond dat bij Rik staat op te wachten om deze de weg te wijzen......

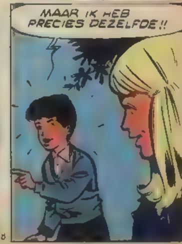

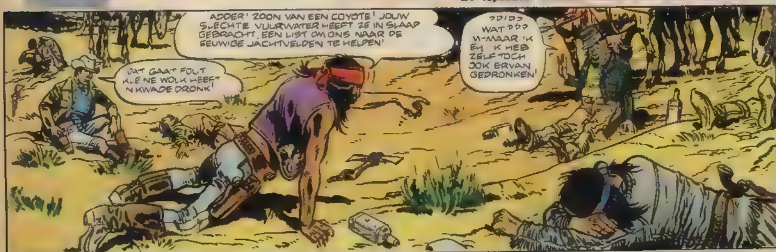
WORDT VERVOLGD

luitenant
BLUEBERRY

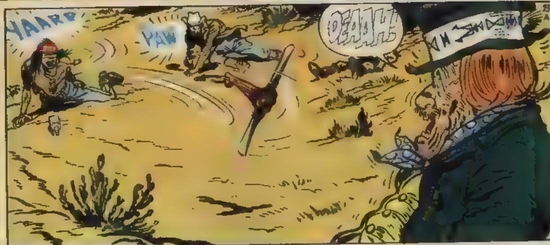

OP WEG N

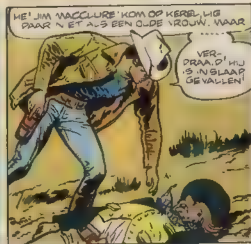
De Apachen drinken zich laveloos aan het vieze smerige

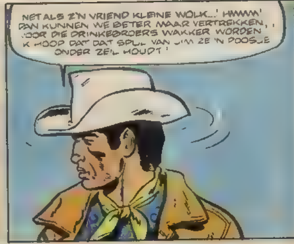

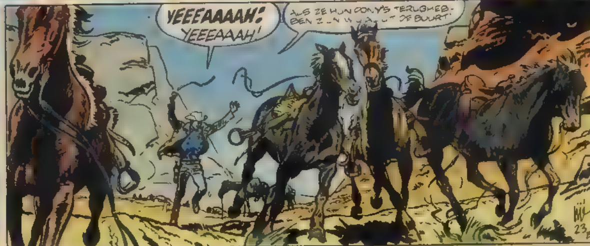

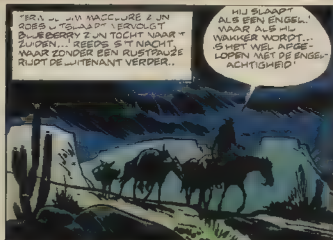
NAAR COCHISE

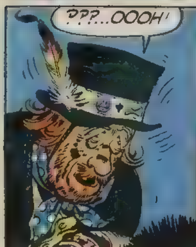
TEKST: CHARLIER

TEKENINGEN: GIRAUD

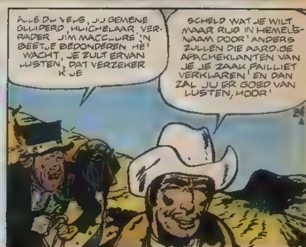
brouwseltje van Macclure Ook Kleine Wolk drinkt ervan, maar doorziet de list van oude Jim...

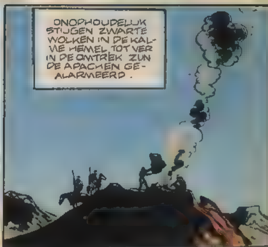

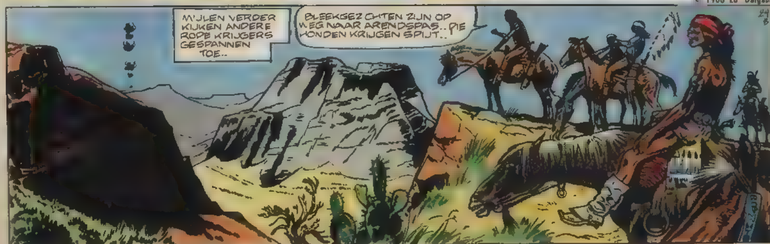

WORDT VERVOLGD

DE DOOD STUURT

DOOR QUINT

T MEE

ILLUSTRATIE RENATO FRATINI

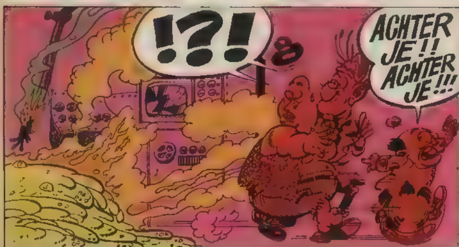
Toen Alberto's Maserati wegstoof, liet hij een kleine wolk blauwe rook achter. Marcel drukte zijn stopwatch in. Voor de vuist weg schatte hij dat Alberto die eerste ronde in ongeveer 2 minuten en 35 seconden zou afleggen. Intussen liep hij langzaam naar zijn eigen Maserati.
Halverwege bleef hij staan, verontrust op zijn stop-watch kijkend. De wijzer schoof meedogenloos verder en Alberto was nog niet in zicht.
Later zou hij horen dat Alberto, zijn beste vriend, in de tweede bocht van zijn oefenronde was verongelukt. Getuigen beweerden dat zijn Maserati tweemaal over de kop sloeg en toen tegen een boom dreunde.
Een ambulancewagen reed met loeiende sirene de baan op. Marcel volgde. Maar toen hij aankwam was Alberto al dood. Het stuur had zijn borstkas ingedrukt.
Verdoofd liep Marcel terug naar zijn wagen. Zijn armen en benen waren gevoelloos. Hij ging achter het stuur zitten. Zijn manager kwam hem achterop. Wat hij vertelde over het ongeluk drong niet tot Marcel door. Hij knikte maar en reed weg, langzaam. Alberto dood ...
Het was alsof een grote koude in hem binnendrong.

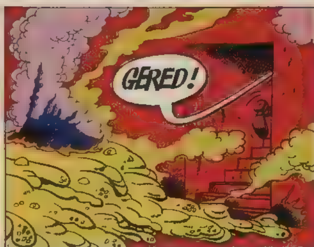
De volgende dag, bij de start van de race, was zijn manager ongerust, want Marcel zag er opvallend bleek uit. Het was duidelijk dat hij nog hevig onder de indruk was van Alberto's dood. Maar Marcel zei kortaf dat alles met hem in orde was.
Toen hij echter startklaar stond, besefte hij dat hij Alberto niet uit zijn gedachten kon zetten.
Hij was gelijk weg met de anderen, maar hij was er niet echt met zijn aandacht bij. Het was alsof hij meedraaide in een daverende carrousel, waarbij het gebrul van motoren het applaus van het publiek overstemde. De pits in volle vaart passerend zag hij verstrooid de eerste wagens uitvallen met motorstoornis. Maar de rest bleef dicht bijeen voortrazen, zonder dat één coureur kans zag te ontsnappen.
Helemaal werktuiglijk probeerde hij in de bochten in te lopen wat hij op de rechte stukken achterraakte. Toen begon zijn Maserati in een bocht te slippen, een lichte zijwaartse beweging, bijna lui, behalve in snelheid. Hij probeerde te corrigeren. Rechts zag hij bomen opdoemen, snel dichterbij komend.
Toen hoorde hij Alberto's stem. Alsof zijn vriend naast hem in de cockpit zat, zoals vroeger op de rally's.
„Wat doe je, Marcel?"
De stem was kalm en opgewekt, alsof de bomen niet angstwekkend groot en dreigend werden.
„Je moet niet zoveel aandacht aan die bomen schenken. Zorg dat je uit die slip komt, Marcel."
Zijn zwetende handen die het stuur als schroeven omklemden, ontspanden zich. En het stuur, alsof het in die greep verstikt had gezeten, reageerde daarop. De Maserati gleed naar links. De gierende banden kregen weer greep op het wegdek.
„Dat is beter," hoorde hij Alberto's stem weer.
„Alberto," antwoordde hij.
„Marcel," zei Alberto. „Je zit niet in een driewieler. Wanneer begin je nu eens te rijden? Dit lijkt toch nergens op. De hele ploeg ligt je vóór."
„Maar Alberto ..."
„Niet praten. Trap hem op z'n staart, jongen!"
En Marcel trapte. Met een woest gebrul stoof zijn Maserati over het circuit. Hij had de ruimte, want hij was ver achterop geraakt. De wagen scheen onder zijn handen te veranderen. Het stuur luisterde. Het gaspedaal werd licht, gehoorzamend aan zijn voet. En alle bochten leken speciaal voor hem ontworpen door een bevriende ingenieur.
„Nu afremmen," waarschuwde Alberto. „Verderop ligt olie."
„Hoe weet je dat?" vroeg Marcel. Maar hij remde al. Bonkend schoof de wagen door de bocht.
Links op de baan lag gemorste olie. Marcel wist dat hij de anderen niet meer zou kunnen inhalen. Hij had al te veel tijd verloren. Daarom was hij verbaasd toen hij de ploeg al in de vijfentwintigste ronde weer in zicht kreeg. Passeren leek ondoenlijk. Maar de voorste wagen slipte, raakte de strobalen, tolde een volle slag in het rond en de eerste wagen die langs hem schoot in de consternatie was Marcel's Maserati.
„Ik droom zeker," zei Marcel.
„Als je je ogen maar openhoudt," zei Alberto.
De volgende rondes bevond hij zich bij de kopploeg. Hij zag nog maar vier wagens voor zich. Al gauw kon hij zich opwerken tot de derde plaats, achter de leider. Toen viel de tweede wagen uit met motorstoring. De leider in zijn rode Ferrari was de enige die hem voor lag. Alleen een brutale manoeuvre zou hem kunnen verrassen.
„Als we uit de bocht komen, kun je hem pakken," zei Alberto. „Zet alles op alles."
Voor het eerst drong het door Marcel door dat hij deze race zou kunnen winnen. Nu merkte hij ook hoe het publiek explodeerde van opwinding en bijna de hekken omver duwde.
„Nu ..." zei Alberto zacht, dicht bij zijn oor.
En de bocht nemend met riskante snelheid passeerde Marcel moeiteloos de rode Ferrari. De renbaan strekte zich leeg voor hem uit. Hij wist zijn voorsprong te vergroten. Maar zijn tank was bijna leeg. Toen hij zijn pit passeerde op de zeventigste ronde, signaleerde hij dat hij de volgende keer zou stoppen.
Hij reed de pit binnen, hard remmend, en een zwerm monteurs stortte zich op de wagen. Ieder wist precies wat zijn werk was en deed dat met ongelooflijke snelheid. Maar in Marcels ogen waren ze traag, al stuurden ze hem de baan op met een volle tank en nieuwe banden in 35 seconden. Natuurlijk was hij de leiding kwijt, maar twee ronden later moest ook de Ferrari tanken. Toen de rode wagen weer de baan opstoof, lag Marcel 20 seconden voor.
„Wat denk je ervan, Alberto?"
Naast hem bleef het stil.
„Alberto. .."
Stilte.
„Je hoeft niets meer te zeggen, Alberto," zei hij. „Ik weet dat je er bent. Ik weet dat je naast me zit. Niet alleen nu, maar alle races die ik ooit nog zal rijden."
Hij joeg zijn Maserati het laatste rechte stuk op. Hij voelde zowel vreugde als wanhoop. Hij had zijn beste vriend verloren. Hij had op het punt gestaan het racen voorgoed op te geven, geschokt als hij was door dat grote verlies. Maar nu begreep hij dat hij bijna zichzelf had verraden, zijn hele leven, zijn uitverkiezing, zijn lot. Alberto's dood moest een waarschuwing voor hem zijn. Hij zou het racen ernstiger nemen dan ooit tevoren, maar zonder terughoudendheid. Al wist hij dat de dood voorbij iedere bocht van het circuit op hem kon wachten. Hij wist nu, voor eens en altijd, dat er voor hem geen ander leven dan een coureursleven mogelijk was.
Toen hij bij de finish de vlag zag neerzwaaien voor zijn Maserati, was hij uitzinnig blij en verdrietig tegelijk. De tranen liepen over zijn gezicht terwijl hij onbedaarlijk lachte.
„Wij hebben gewonnen, Alberto!"

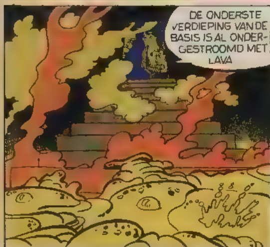

AGENT 327

Wat is er gebeurd? Slaagt de wakkere borst 327 er op het laatste ogenbli

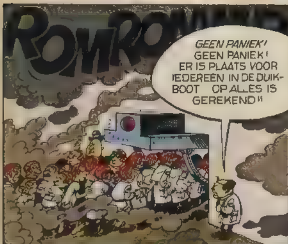

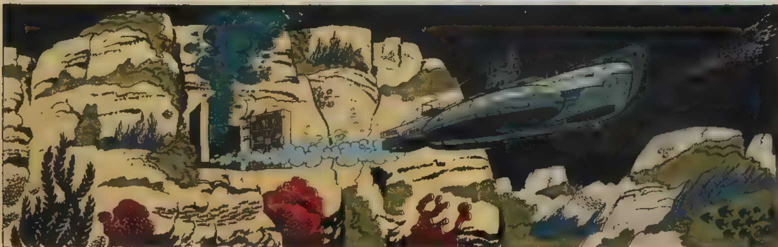

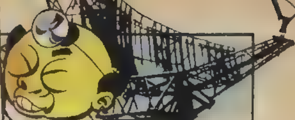

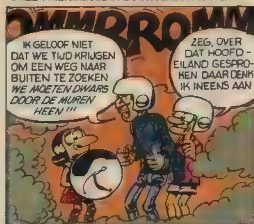

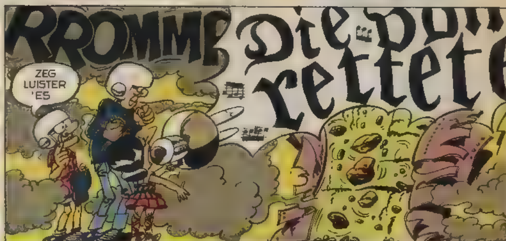
NAAM: IJZERBROOT,Hendrik
CODENUMMER: 327
DOSSIERVERWIJZING: zie onder M,(dossier Dr.Maybe)
OPDRACHT: nr.1 DE STEMKWADRATER
RAPPORT DOOR: Martin Lodewijk
OPMERKINGEN: vrijgegeven voor publicatie.in PEP;
Alg K.S.010-251610 ref.Deuxième Bureau,CIA,

DUPLICAAT

ONZE VRIENDEN BLIJVEN ONGERUST ACHTER

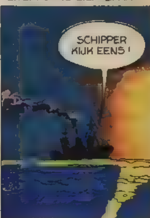

OP VELE KILOMETERS IS DE UITBARSTING ZICHTBAAR

DE GEWELDIGE KRACHTSINSPANNING VAN DE STEMKWADRATER IS TEVEEL GEWEEST... DE STEENPROP DIE DE VULKAAN ZO LANG HEEFT AFGESLOTEN, SCHIET NU GEHEEL LOS, ALS EEN KOGEL UIT EEN KANON... EN ONDER DONDEREND GERAAS SCHEURRRRT DE BERG UITEEN

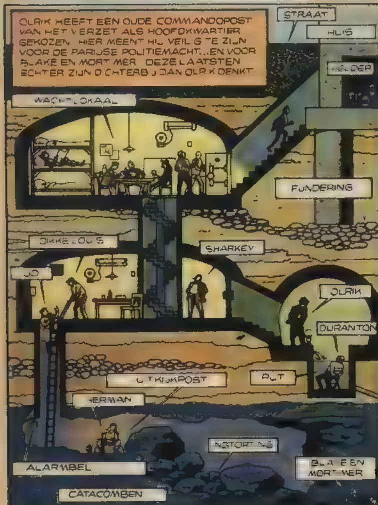
WORDT VERVOLGD

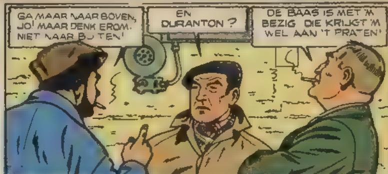

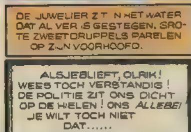
DE JACHT OP HET

DOOR E.P. JACOBS

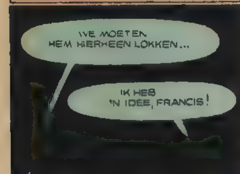
Blake en Mortimer komen in nog groter gevaar omdat ook de batterijen van hun

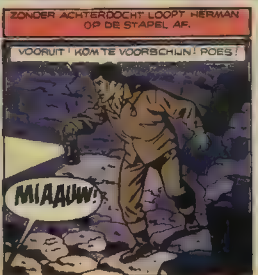

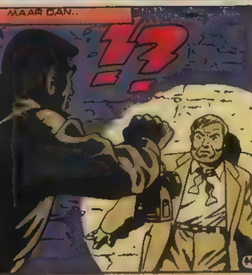

HALSSNOER

EEN AVONTUUR VAN **BLAKE EN MORTIMER**

tweede zaklantaarn uitgeput raken, ze horen een menselyke stem en zien licht . . . .

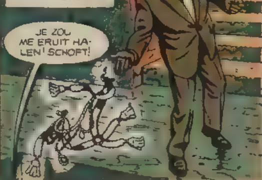

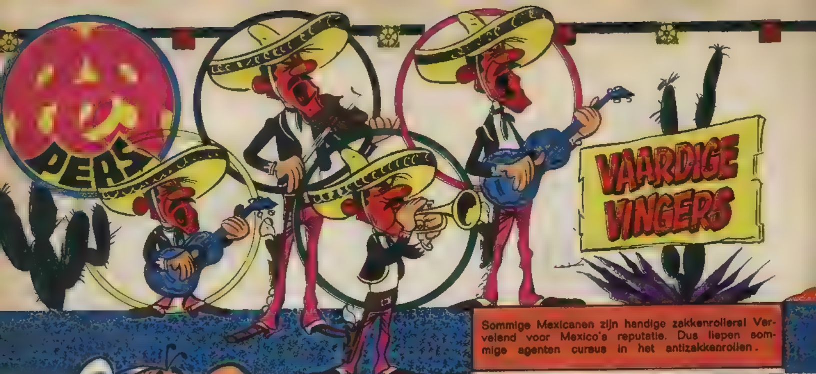

WORDT VERVOLGD

Sommige Mexicanen zijn handige zakkenrollers! Vervelend voor Mexico's reputatie. Dus liepen sommige agenten cursus in het antizakkenrollen.

In 1965 werd de deelnemende landen gevraagd wat ze in Mexico wensten te eten: met ieders verlangen zou rekening worden gehouden. Enkele van die verlangens zijn: zuivelprodukten en schapevlees voor Mongolië, kalfskoteletten en paprikakippen voor Hongarije, alles behalve rundvlees voor de equipe van India. In vijf eetzalen, voor 600 personen elk, worden tijdens de O.S. in totaal 3.000 runderen verorberd, speciaal voor de O.S. gefokt Verder wordt er naar schatting gegeten: 56.250 kilo gevogelte, 11.500 kilo bacon, 50.000 kilo vis, 582.000 kilo vlees, 90.000 eieren, 67.000 broden en 1.200.000 Mexicaanse harde broodjes.

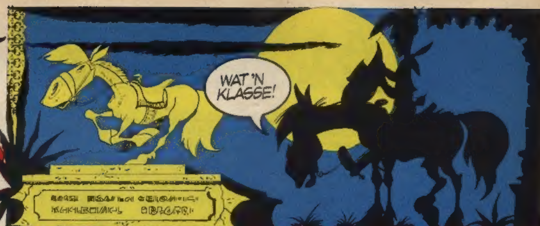
De Marathon van de voor-Ol. Spelen werd verrassend gewonnen door de beroemde Belg Gaston Roelants. Het kostte hem vier kilo gewicht!

1e UUR: OLYMPISCHE GESCHIEDENIS

Sinds januari van dit jaar krijgen Mexico's scholieren en studenten tweemaal in de week les in Olympische Geschiedenis. Opdat zij weten wat er in Mexico-Stad en omgeving nu precies gaande is!

Een paard (met een ruiter erop) veroverde in 1948 (in Londen) de enige medaille voor Mexico tot nu toe. Als blijk van waardering voor deze prestatie heeft Arrete een laatste rustplaats gekregen bij de ingang van het Olympische trainingskamp...

Fernando de Alva Hernandez, zijn vrouw en zeven kinderen verhongerden. Daarom kaapte Fernando uit 'n grote duiventil twee beestjes, die hij en z'n gezin smakelijk verorberden. Maar hij kreeg er spijt van: hij had namelijk twee van de 10.000 „vredesduiven" de nek omgedraaid! Om zijn misstep goed te maken kroop Fernando 'n boetetocht van 400 meter over ruwe keien, op z'n blote knieën...

DOUSSI ALZEBIABOOMHOUT

De wielerbaan in Mexico, waar onze renners goud en zo hopen te winnen, is opgetrokken uit 90.000 meter Doussi Alzebiaboomhout, afkomstig uit Kameroen. Dat Doussi Alzebiaboomhout is namelijk zeer weerbestendig!

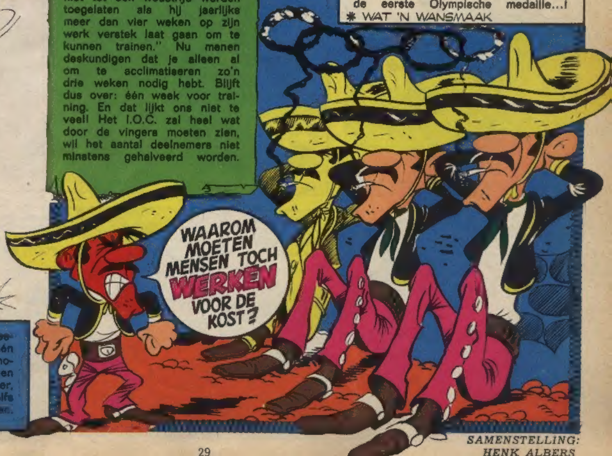

Michuel Barragan ontwierp een kort kapsel voor de deelnemende heren en bouwde 'n harige Olympische vlam voor toekijkende dames. Hij kreeg de eerste Olympische medaille...!

* WAT 'N WANSMAAK

Richtlijn van de O.S.-'68 (I): „Een kandidaatdeelnemer zal niet tot een wedstrijd worden toegelaten als hij jaarlijks meer dan vier weken op zijn werk verstek laat gaan om te kunnen trainen." Nu menen deskundigen dat je alleen al om te acclimatiseren zo'n drie weken nodig hebt. Blijft dus over: één week voor training. En dat lijkt ons niet te veel! Het I.O.C. zal heel wat door de vingers moeten zien, wil het aantal deelnemers niet minstens gehalveerd worden.

Hardlopers en alle geïnteresseerden, let op: in Mexico géén sintelbaan, maar een hypermoderne tartanbaan, oftewel een loopvlak van synthetisch rubber, dat razendsnelle tijden en zelfs wereldrecords doet verwachten.

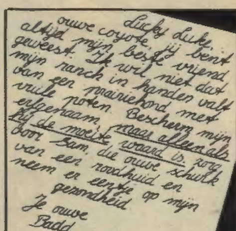
SAMENSTELLING: HENK ALBERS

LUCKY LUKE

Waldo Badmington was vreemd; maar vreemder moet zijn enige erfgenaam zijn. Hij is het onderwerp van gesprek in alle saloons van Painfull Gulch en omstreken.

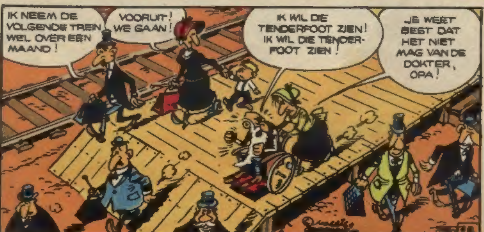

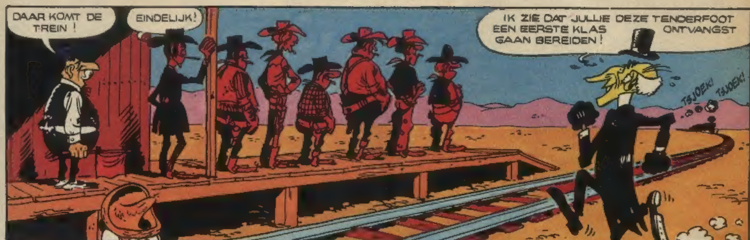

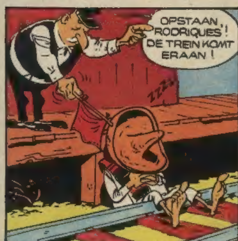

TENDERFOOT

DOOR MORRIS EN GOSCINNY

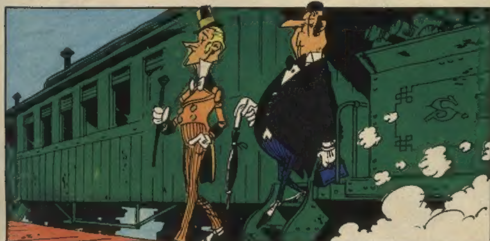

WORDT VERVOLGD

HET NIEUWSTE BOEK van de serie WONDERBOEKEN

WONDEREN DER MENSHEID

Een ongelooflijk boeiend boek, waarin op eenvoudige en heel plezierige manier verteld wordt over alles wat met de geschiedenis van de mensen te maken heeft.
Op fantastische kleurenplaten zie je de oermensen in holen, de eerste jagers die met primitieve wapens onvoorstelbaar moedig moesten zijn om aan voedsel te komen. Je leest over de Maja's, Azteken en de Inca's, over het ontstaan van de landbouw en de eerste steden.
Dit boek werd in Amerika een geweldig succes. Het werd dan ook samengesteld en verzorgd door dat grote en wereldberoemde blad LIFE, dat beschikt over een bijzonder knappe staf van medewerkers.

DE PEP-BEZORGER HEEFT DIT WONDE BOEK BIJ ZICH

Prijs **11,25** | Pep-abonn **8,9**

België: 175 F. Bij de T.U.M., van Schoonbekestr. 34, Antwe

Echt een boek voor jou! Een boek waar je wat aan hebt.